

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
КОНСТИТУЦИОНЕН СЪД

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

София, 11 юни 1998 г.

Конституционният съд в състав:

Председател: Живко Сталев

Членове: Асен Манов

Цанко Хаджистойчев

Станислав Димитров

Неделчо Беров

Димитър Гочев

Стефанка Стоянова

Иван Григоров

Тодор Тодоров

Александър Арабаджиев

Георги Марков

Маргарита Златарева

при участието на секретар-протоколита Росица Топалова разгледа в закрито заседание на 11 юни 1998 г. конституционно дело № 14 /1998 г., докладвано от съдията Станислав Димитров.

Делото е образувано по искане на 50 народни представители от XXXVIII Народно събрание за задължително тълкуване на чл.92, ал.1 и чл.100 от Конституцията.

С определение от 30 април 1998 г. Конституционният съд е приел, че предявеното искане на основание чл.149, ал.1, т.1 от Конституцията има недостатъци до отстраняването на които не може да бъде разгледана неговата допустимост.

В определението си Конституционният съд е констатирал, че: 1. искането не е мотивирано и не съдържа изложение на обстоятелствата,

върху които се основава и следователно не отговаря на изискванията на чл.17, ал.1 от Закона за Конституционния съд /ЗКС/ и на чл.18, ал.1 и ал.2, т.4 от Правилника за организацията на дейността на Конституционния съд /ПОДКС/; 2. в искането не са изложени съображения за необходимостта от тълкуването на посочените в него конституционни разпоредби и не е изразено становището на вносителите на искането за смисъла на конституционните разпоредби, които според тях се нуждаят от задължително тълкуване. В същото определение е посочена постоянната практика на съда, изразена в редица негови определения, според която спазването на тези изисквания е необходимо условие за допустимостта на искане с основание чл.149, ал.1, т.1 от Конституцията; 3. в искането не е конкретизирано на кои от петте алинеи на чл.100 от Конституцията, уреждащи различни правомощия на президента, се иска задължително тълкуване, което е необходимо за очертаване предмета на искането с оглед разпоредбата на чл.22, ал.1 ЗКС.

С определението от 30 април 1998 г., на основание чл.19, ал.3 ПОДКС, е даден седемдневен срок на вносителите за отстраняване на недостатъците на искането.

На 8 юни 1998 г. е постъпило в съда писмено уточнение, с което се изяснява, че искането се отнася за задължително тълкуване на чл.100, ал.1 и 3 от Конституцията. В уточнението са изложени съображения за необходимостта от тълкуването на тези конституционни разпоредби и е изразено разбирането на вносителите относно техния смисъл.

Според уточнението искането за задължително тълкуване се свежда до следното:

1. по чл.100, ал.1 от Конституцията – дали президентът е върховен главнокомандващ на Въоръжените сили на

Република България само във военно време или и във военно и в мирно време.

Според групата народни представители тази конституционна разпоредба трябва да се тълкува в смисъл, че президентът е върховен главнокомандващ както във военно, така и в мирно време.

2. по чл. 100, ал.3 от Конституцията – дали президентът, като възглавяващ Консултативния съвет за национална сигурност, трябва задължително да разполага с всякаква информация, изходяща от държавни органи и институции, свързана с националната сигурност и може ли, използвайки тази информация и на основание на решение на Консултативния съвет за национална сигурност, да изразява становища и да дава препоръки на изпълнителната, законодателната и съдебната власт при непосредствено застрашаване на националната сигурност.

Вносителите на искането поддържат, че тълкуването трябва да бъде в положителен смисъл.

Според тях правният интерес за задължителното тълкуване на тези конституционни разпоредби е свързан с усложнената политическа и военна обстановка на Балканския полуостров.

Не се поддържа искането за тълкуване на чл.92, ал.1 и останалите три алинеи на чл.100 от Конституцията.

Конституционният съд приема, че са отстранени недостатъците на искането и че са налице условията за разглеждане на неговата допустимост в рамките на уточнението.

Искането е допустимо. То е направено от оправомощен субект съобразно разпоредбата на чл.150, ал.1 от Конституцията – подписано е от повече от една пета от общия брой на народните представители. Иска се задължително тълкуване на конституционни норми, което в

компетентността на Конституционния съд /чл.149, ал.1, т.1 от Конституцията/. След отстраняване на недостатъците на искането са налице и изискванията на чл.17, ал.1 ЗКС и чл.18 ПОДКС.

С оглед предмета на искането като заинтересувани страни по делото трябва да бъдат конституирани Народното събрание, президентът, Министерският съвет, министърът на отбраната, министърът на вътрешните работи, министърът на външните работи и началникът на генералния щаб.

По тези съображения и на основание чл.149, ал.1, т.1 от Конституцията и чл.19, ал.1 и чл.18, ал.2 ЗКС, Конституционният съд

О П Р Е Д Е Л И :

Допуска за разглеждане по същество искането на 50 народни представители от XXXVIII Народно събрание за задължително тълкуване на чл.100, ал.1 и 3 от Конституцията в рамките на писменото уточнение на вносителите на искането, постъпило в съда на 8 юни 1998 г. и отразено в обстоятелствената част на настоящето определение.

Конституира като заинтересувани страни Народното събрание, президента, Министерския съвет, министъра на отбраната, министъра на вътрешните работи, министъра на външните работи и началника на генералния щаб.

Препис от искането, писменото уточнение и определението да се изпратят на заинтересуваните страни, като им се съобщи, че в четиринадесет дневен срок могат да представят писмени становища.

Препис от определението да се изпрати на сезиращите съда народни представители с уведомление, че в същия срок могат да представят допълнителни съображения в подкрепа на искането си.

Председател:

Живко Сталев

Членове:

Асен Манов

Цанко Халжистойчев

Станислав Димитров

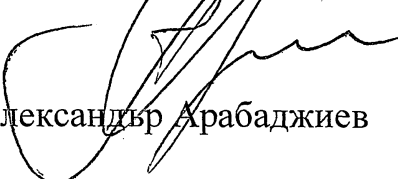

Неделчо Беронов

Димитър Почев

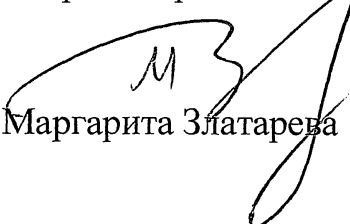

Стефанка Стоянова

Иван Григоров

Годор Годоров

Александър Арабаджиев

Георги Марков

Маргарита Златарева